

beér Ördög Róbertjéből a kegyelem dalit éneklő
szongora kíséret mellett.
4. Budaházy Anna és Budaházy Zoltán
testvérek két szongorán négy kére Raff, Cha-
combe című szonaráját játszották.
5. Márton Etelka kisasszony 3 jji
s enét dalol Liszt Ferencétől és magyar dala-
kat.
6. A debreceni dal és szonogylet műkö-
dés tagjai éneklék a „Csata dal”. Huber
Károlytól.

II-ik rész.
7. Bruner Rósa, Göllt Irma kis-
asszonyok, Thót Emil, Thót Gyula urak,
két szongorán nyolc kére „A korona a gyé-
mántja” cz. dalmű nyitányát adják elő.
Auber-től.

8. Balogh Ilona és Löwenberg
Zsófia növendékek, kettős dalit
énekelnek, Massonét József „Lahore kirá-
lya” cz. dalművől, szongorán kíséri Hitesey
Lajos tanár ur.

9. Thuold Hajnalka zenedei növ-
endék, jászai Viotti 22 ki hegedűversenyt,
Hitesey Lajos tanár ur szongora kísérete mellett.
10. Löwenberg Zsófia k. a. da-
loltja:

a) Lekaszálták már a fűvet.
b) Hó fehér a budi hegy teteje.
c) Hiras város az alföldi Kezdemény.
erimű magyar darabokat. Kíséri szongorán Hi-
tesey Lajos tanár ur.

11. Kovács Lajos gondnok művész
Erdődől Szatmár megyében játszik egy dar-
abot, szongora kísérettel.

12. A reform. főiskolai kisérekkar, ma-
gyar vig dalokkal, kezessé be a hangversenyt.

Helyárak: Családi páholy: 5 ft. és
közép páholy 3 ft. 50 kr. Második emeleti
páholy 2 ft. 50 kr. Tálalás: 80 kr. Föld-
szini-társaság: 50 kr. Emeleti-társaság: 40 kr.
Erdőminti bemenet: 40 kr. Karzat: 20 kr.
Gyermekjegy 20 kr. tanulóik jegye 20 kr. He-
lyőrség őrszertől lefelé: 20 kr. o. értékben.

Belpéti jegyek kaphatók és előjegyez-
tetők, zenedei pénztárnok Göllt Nándor
ur gyógyszerárában (Főpéczen. Gróf Dégen-
feld 5 ik számú házánál.) az előadás estéjén
pedig a színházi pénztárnál.

A fentebbi előadásra azon reménnyel bá-
torodunk meghívni, szabad királyi Debrecen
város és vidék nagyrészt közönségét, hogy a
kitűzött játékok elérését, kegyelmes
pár fogásával támogatni fogja.
Kezdeté pontban fél 8 órakor este
A zenede igazgatósága.

Bucusz-heszed.
— A főiskolai társulat-egylet majálisán tartotta Bögös
Lajos, elnök.

Nt. Tóth Sámuel ur, szerfelygályonk, szál-
lok az urhoz!
Igen alkalomszerűnek tartom azt, hogy e
nyugabbra hitanhangyokból álló társulat-
egylet bucusz-majálisán beszédemet szent köny-

vükből, a bibliából vett igékkel kezdem meg.
Azt mondja ugyanis a példabeszéd írója
bölcs Salamon: „Aer és köbön is faj az em-
bernek a szive. Ez üneplényis alkalmammal,
mely reánk néve a megválasztás, a végbuzsa
napja, érem én, a hírem, éri a társulat min-
den tagja lelkére n-hesedni az imént mondott
szavakat. Igen, mert én a társulat, melynek
előterbe tagjai szomorúan állanak körülöttem,
egyszer a mindenkorra véglegesen feloszlott,
fajdalommal szírvál módosult bi községében,
hogy „nem kell az éjor.” Nem ezélem azon
okokat fejtegetni, melyek a megrendítő hatá-
roszatot hozatták társulatunkkal, csupán csak
jelen alkalommal alkalomszerűleg dióhéjba sor-
rítva, pár szóval érinteni óhajtom, mi volt a
társulat a városnak, a főiskolának s egyes
tagjainak.

Egyáltalán nem tulozok akkor, midőn
ast mondom, hogy a társulat a város-
nak hű, szerte, megvesztegetés ellen baráti-
ja volt; felajánlotta szolgálattól önkéntesen,
minden kétséget kizáróan nélkül
akkor, a midőn előbb megalkult; — szol-
gálatát a városnak csaknem 300 éven át,
a nélkül, hogy valaha egy követelő, jutalom-
kérő szó kebeléből hangzott volna, sőt a leg-
utóbbi időben, midőn versenytárs akadt s ró-
több isben igazságtalan vádakat szórtak, nyu-
godtan, nyugodtan néki nyelte el a keserű
lapdacokat s a kűrdöt lételeért és életeért még
akkor is, midőn — miut mondom — önké-
ntesen felajánlott szolgálata visszautasított. De
meg a társulat, miutgy összekötött kapcsol volt
a város nagyrészt közönsége s a tanuló ifju-
ság közt.

Mi volt főiskolánknak? Bűnség! Igen
és pedig méltó bünség! Tattal mutatta
meg, hogy nemcsak érv tagjainak szive ter-
skeny talaj hol a gondosan elrettet mag el-
maradtanul gyümölcsöt terem; bebizonyítot-
ta tettökkel, hogy gondos kertészek kezesben
van azon föld amelytől sokat, nagyon sokat vár-
hat hasznát, szót, a társulat, mint a legne-
mesebb csalért munkálkodó egyet főiskolánknak
szégyenére, gyalázatára sohasem volt, sőt jó lel-
kiismerettel mondatom, nevelte annak dicő-
ségét.

Mi volt végre a társulat a közbelen lévő
tagjainak? Nemcsinélje a szó szoros értelmé-
ben. E társulatnak jelszava kezdettől fogva az
Egyenlőség, Testvériség, Szabad-
ság volt. A szabadság életadó levegőjét
szívták ennek tagjai, a szabadság fényes
napjának jótékony melege herítte magát a tár-
sulatot. Epen ez volt előmozdítója annak, hogy
a társulat tagjai mindig testvéri szeretettel sze-
retették egymást. Nem volt közöttük első vagy
utolsó. Az egyenlőség uralkodott egyetünkben,
e mellett meg volt a társulat egyes tagjainál
az a nemes szerénység, az az odaadó őszinte
ragaszkodás, az az engedelmeség — mely
azonban szolgai formát soha sem öltött, — mely
kellene, hogy mind-n egyet, társulat tisztviselő-
i s egyes tagjai közt létezzék, szives örömet
vetette alá minden tag a társulat vagy választ-
mányra határozatainak, s fáradságot nem ismerő
igyekezettel munkálkodott, a réa biatnak hű
teljesítésében, anjára nemes volt ez, hogy ke-
belében semmi nemtelent meg nem szenvedett,
mindvégig hű és következetes volt törvényének
1 s ő s-ához, hogy t. i. azok csakis azok le-
hetnek tagjai, kik erkölcsi tekintetben kifogás

alá nem esnek, írtotta pusztította érdemtel-
len tagjai, lettek legyen azok köztágok vagy
vatalnokok. — S hogy az valóságilag így volt,
hitelesített jegyzőkönyvünk tanusodik mel-
lette.

(V. köv.)

UIDONSÁGOK.
* Múdryon Soma képviselőjelöltünk vá-
roszerte nagy érdeklődéssel várt program-
b eszed ének megvártára szőféltől közelebb
még meg nem állapított napon városunkba fog
érkezni. — Helyi igazsá, a második kerület
szerepelt képviselője is értesített, hogy az or-
szággyűlési ciklus véget érvin, beszámoló be-
szédet óhajjt tartani márkodásról, s így körül-
belől együtt fognak hozsák lerálandul. Hossa
isten szeretett vendégeinket! Megszerezők
napját közelebb tudarjuk.

* Bucusz-majális. A főiskolai ifjú-
ságot utolsó majálisát szombaton este tartá meg
a nagyrészt. A mulatság kitűnő volt, s fele-
dhetlen marad azokra nézve, kik abban részt-
vettek. Nagy és elegáns közönség volt jelen;
nemcsak Debreczen, hanem a vidék is nagy-
számu megjelentek által volt képviselve. —
Bögös Lajos, az egyetértés elnöke, gyö-
nyör búsbuzsédet tartott, melyet lapunk
más helyén közölök. A mulatságnak világos
reggel lett vége.

* Jégesség. Mint halljuk, tegnap délután
a szomszédos Szoboszló határán jég esett. Hogy
tett-e kárt, arról nem kapunk értesítést.

* Múdryon Somának, az országos magyar
iparegyesület igazgatójának, a harmadik kerület
választói által képviselőjelöltté kiküldetés
városzerte nagy tetszettel találkozik. A kitűnő
nemzetgazdász Debreczen egyik képviselőjére
választani általános óhaj. Különösen az iparos-
ostály rendkívüli lelkesedéssel hangoztatja jelöl-
tök nevét. Itt is az ideje, hogy a kiváló szak-
ember érvényesítésre fonyes tehetőségét a parla-
mentben is.

* A debreczeni iparos ifjuság önképző
és betegsegélyező egyetelének tagjai által rendez-
ett szini mulatság előadás tegnap folyt le a
színházban közönségszámú közönség előtt. Való-
ban keresnünk kellene a dicőre szavakat, mely-
ekkel ezen előadásban közreműködőket kie-
meljük, mert az az igyekezet és szorgalommal
páruult buzgalom, melyet a szereplők kifeje-
tek az előadás minden jelenetében észlelhetők.
A debreczeni iparos ifjuság midőn egy-
részt ezen előterböréséről tanuskodó szep-
tette által a saját szellemi képzettségét mutat-
ta be Debreczen város közönségének, másrészt
magára az egyetere hozott érdemserinté di-
cőségét, mely mutatja azt, hogy ez az egyetel a
közönség bizalmát és eddigi támogatását mélt-
án kiérdemelte. Sajnálatos kell itt felmenni-
tünk, hogy Debreczen város ugynevezett intel-
ligens közönsége (kivéve egy pár család) e-
sen előadásról teljesen távol tartotta magát.
Ha már eltekintünk is attól, hogy az előadás
iparos ifjak által, s így az intelligens publi-
kumot ahoz semmi személyes érdek nem von-
zotta; — de az a körülmény, hogy a szé-

nyomat az ifjuság az előadás által elérti szá-
dúskosott: a jótékonyaság csúlya volt, megkö-
vülete volna, hogy azon körök, melyek ká-
lábba minden alkalommal — a midőn szemé-
lyes szereplésük által érdekelve vannak — a
jótékonyaság gyakorlását egy látszik, csak
fogtattal szeretik, — az előadásban megjelene-
jenek. — Es az eszt is arra mutat főleg,
hogy az intelligencia csak akkor szereti szor-
ongatni az iparosok keszt, midőn a követvél-
lősség közeledik; — de mi nagyon helyesnek
fogjuk találni, ha az iparosok Gladstoneként
majdan azt választják: el a késsel. A mű-
veltségnek és tapintatosságának — mert hol ke-
resztek ezt, ha a felsőbb köröknel nem —
mily szép jelét adták volna eszen intelligens
családok, — ha megjelene, nem annyira
az: onyagi sikert mosdítják elő, mint inkább
buzdítták vala a szellemi művelődésre azon
ifjuságot, melynek életpályája nem a kény-
vezésen való buvárkodás, nem a toll forgatás,
hivatása nem a hanyatlás, hanem melynek a ne-
bés munka jutott osztályrészül, hogy minden
napj kényerét megkereshesse. A munkás osztály
ifjai ösztönt, burdúttal merítették volna a
jövőrre, ha türekeznék erkölcsi támogatásban ré-
szesítenek azon oldalról, melytől az méltán
megvárható; az iparosok ma már nem szegényli ma-
gát, hogy iparos, sőt bünske arra, hogy az. Mig
az értelmes és okos iparosok diszere válnak a
nemzetnek, addig a fennhéjásos s az iparos-
lenő gögő aristokrácia felely a nemzet tetén. A
magunk részéről őszinte örömlünknek adunk
kiefezését, midőn a munkás osztály ifju nem-
sedékében a szellemi fenésőségnek ily nemesre
és szépre törekvő eszirájt látjuk, kívánjuk,
hogy az igyekezet és buzgalom maradjon meg
bennük mindenben. Az előadásról szöve, irhatjuk,
hogy az reményen felül jól sikerült. S itt első
sorban a közreműködött négy helyget Forgách
Károlyné urát s Tóth Károlyné, Miklósny
Karolina, Lajos Ilka kisasszonyokat illeti meg
az elismerés koszorúja, mely párosulva a ka-
pott virágból fonott szamos koszorúval és esz-
korral: méltó jutalmat képez a társulat szor-
galomért. Az előadás emelte fényében a fel-
vonás közönségben Szűcs Eszterke és Szentesy
Etelka kisasszonyok által kezesel a bájjal lej-
tet magyag magán tánc, melyet a közönség
megújraszt. A férfi szereplők egyaránt részese-
nek az est sikerének érdemében. A közönség nem
is volt fakar az összes szereplők iránt tanu-
ított szjos tapsaival és kihívásaival. Egy szóval
az iparosostály, mely a nézőtérben kiválólag
képzelve volt élvezetes estét töltött el, s azt
hiszük, hogy velünk együtt számosan kiált-
ják: éljen és virágozzék a debreczeni iparos
ifjuság önképző egyetel!

* A fentebbi előadásra azon reménnyel bá-
torodunk meghívni, szabad királyi Debrecen
város és vidék nagyrészt közönségét, hogy a
kitűzött játékok elérését, kegyelmes
pár fogásával támogatni fogja.
Kezdeté pontban fél 8 órakor este
A zenede igazgatósága.

Bucusz-heszed.
— A főiskolai társulat-egylet majálisán tartotta Bögös
Lajos, elnök.

Nt. Tóth Sámuel ur, szerfelygályonk, szál-
lok az urhoz!
Igen alkalomszerűnek tartom azt, hogy e
nyugabbra hitanhangyokból álló társulat-
egylet bucusz-majálisán beszédemet szent köny-

vükből, a bibliából vett igékkel kezdem meg.
Azt mondja ugyanis a példabeszéd írója
bölcs Salamon: „Aer és köbön is faj az em-
bernek a szive. Ez üneplényis alkalmammal,
mely reánk néve a megválasztás, a végbuzsa
napja, érem én, a hírem, éri a társulat min-
den tagja lelkére n-hesedni az imént mondott
szavakat. Igen, mert én a társulat, melynek
előterbe tagjai szomorúan állanak körülöttem,
egyszer a mindenkorra véglegesen feloszlott,
fajdalommal szírvál módosult bi községében,
hogy „nem kell az éjor.” Nem ezélem azon
okokat fejtegetni, melyek a megrendítő hatá-
roszatot hozatták társulatunkkal, csupán csak
jelen alkalommal alkalomszerűleg dióhéjba sor-
rítva, pár szóval érinteni óhajtom, mi volt a
társulat a városnak, a főiskolának s egyes
tagjainak.

Egyáltalán nem tulozok akkor, midőn
ast mondom, hogy a társulat a város-
nak hű, szerte, megvesztegetés ellen baráti-
ja volt; felajánlotta szolgálattól önkéntesen,
minden kétséget kizáróan nélkül
akkor, a midőn előbb megalkult; — szol-
gálatát a városnak csaknem 300 éven át,
a nélkül, hogy valaha egy követelő, jutalom-
kérő szó kebeléből hangzott volna, sőt a leg-
utóbbi időben, midőn versenytárs akadt s ró-
több isben igazságtalan vádakat szórtak, nyu-
godtan, nyugodtan néki nyelte el a keserű
lapdacokat s a kűrdöt lételeért és életeért még
akkor is, midőn — miut mondom — önké-
ntesen felajánlott szolgálata visszautasított. De
meg a társulat, miutgy összekötött kapcsol volt
a város nagyrészt közönsége s a tanuló ifju-
ság közt.

Mi volt főiskolánknak? Bűnség! Igen
és pedig méltó bünség! Tattal mutatta
meg, hogy nemcsak érv tagjainak szive ter-
skeny talaj hol a gondosan elrettet mag el-
maradtanul gyümölcsöt terem; bebizonyítot-
ta tettökkel, hogy gondos kertészek kezesben
van azon föld amelytől sokat, nagyon sokat vár-
hat hasznát, szót, a társulat, mint a legne-
mesebb csalért munkálkodó egyet főiskolánknak
szégyenére, gyalázatára sohasem volt, sőt jó lel-
kiismerettel mondatom, nevelte annak dicő-
ségét.

Mi volt végre a társulat a közbelen lévő
tagjainak? Nemcsinélje a szó szoros értelmé-
ben. E társulatnak jelszava kezdettől fogva az
Egyenlőség, Testvériség, Szabad-
ság volt. A szabadság életadó levegőjét
szívták ennek tagjai, a szabadság fényes
napjának jótékony melege herítte magát a tár-
sulatot. Epen ez volt előmozdítója annak, hogy
a társulat tagjai mindig testvéri szeretettel sze-
retették egymást. Nem volt közöttük első vagy
utolsó. Az egyenlőség uralkodott egyetünkben,
e mellett meg volt a társulat egyes tagjainál
az a nemes szerénység, az az odaadó őszinte
ragaszkodás, az az engedelmeség — mely
azonban szolgai formát soha sem öltött, — mely
kellene, hogy mind-n egyet, társulat tisztviselő-
i s egyes tagjai közt létezzék, szives örömet
vetette alá minden tag a társulat vagy választ-
mányra határozatainak, s fáradságot nem ismerő
igyekezettel munkálkodott, a réa biatnak hű
teljesítésében, anjára nemes volt ez, hogy ke-
belében semmi nemtelent meg nem szenvedett,
mindvégig hű és következetes volt törvényének
1 s ő s-ához, hogy t. i. azok csakis azok le-
hetnek tagjai, kik erkölcsi tekintetben kifogás

alá nem esnek, írtotta pusztította érdemtel-
len tagjai, lettek legyen azok köztágok vagy
vatalnokok. — S hogy az valóságilag így volt,
hitelesített jegyzőkönyvünk tanusodik mel-
lette.

(V. köv.)

UIDONSÁGOK.
* Múdryon Soma képviselőjelöltünk vá-
roszerte nagy érdeklődéssel várt program-
b eszed ének megvártára szőféltől közelebb
még meg nem állapított napon városunkba fog
érkezni. — Helyi igazsá, a második kerület
szerepelt képviselője is értesített, hogy az or-
szággyűlési ciklus véget érvin, beszámoló be-
szédet óhajjt tartani márkodásról, s így körül-
belől együtt fognak hozsák lerálandul. Hossa
isten szeretett vendégeinket! Megszerezők
napját közelebb tudarjuk.

* Bucusz-majális. A főiskolai ifju-
ságot utolsó majálisát szombaton este tartá meg
a nagyrészt. A mulatság kitűnő volt, s fele-
dhetlen marad azokra nézve, kik abban részt-
vettek. Nagy és elegáns közönség volt jelen;
nemcsak Debreczen, hanem a vidék is nagy-
számu megjelentek által volt képviselve. —
Bögös Lajos, az egyetértés elnöke, gyö-
nyör búsbuzsédet tartott, melyet lapunk
más helyén közölök. A mulatságnak világos
reggel lett vége.

* Jégesség. Mint halljuk, tegnap délután
a szomszédos Szoboszló határán jég esett. Hogy
tett-e kárt, arról nem kapunk értesítést.

* Múdryon Somának, az országos magyar
iparegyesület igazgatójának, a harmadik kerület
választói által képviselőjelöltté kiküldetés
városzerte nagy tetszettel találkozik. A kitűnő
nemzetgazdász Debreczen egyik képviselőjére
választani általános óhaj. Különösen az iparos-
ostály rendkívüli lelkesedéssel hangoztatja jelöl-
tök nevét. Itt is az ideje, hogy a kiváló szak-
ember érvényesítésre fonyes tehetőségét a parla-
mentben is.

* A debreczeni iparos ifjuság önképző
és betegsegélyező egyetelének tagjai által rendez-
ett szini mulatság előadás tegnap folyt le a
színházban közönségszámú közönség előtt. Való-
ban keresnünk kellene a dicőre szavakat, mely-
ekkel ezen előadásban közreműködőket kie-
meljük, mert az az igyekezet és szorgalommal
páruult buzgalom, melyet a szereplők kifeje-
tek az előadás minden jelenetében észlelhetők.
A debreczeni iparos ifjuság midőn egy-
részt ezen előterböréséről tanuskodó szep-
tette által a saját szellemi képzettségét mutat-
ta be Debreczen város közönségének, másrészt
magára az egyetere hozott érdemserinté di-
cőségét, mely mutatja azt, hogy ez az egyetel a
közönség bizalmát és eddigi támogatását mélt-
án kiérdemelte. Sajnálatos kell itt felmenni-
tünk, hogy Debreczen város ugynevezett intel-
ligens közönsége (kivéve egy pár család) e-
sen előadásról teljesen távol tartotta magát.
Ha már eltekintünk is attól, hogy az előadás
iparos ifjak által, s így az intelligens publi-
kumot ahoz semmi személyes érdek nem von-
zotta; — de az a körülmény, hogy a szé-

nyomat az ifjuság az előadás által elérti szá-
dúskosott: a jótékonyaság csúlya volt, megkö-
vülete volna, hogy azon körök, melyek ká-
lábba minden alkalommal — a midőn szemé-
lyes szereplésük által érdekelve vannak — a
jótékonyaság gyakorlását egy látszik, csak
fogtattal szeretik, — az előadásban megjelene-
jenek. — Es az eszt is arra mutat főleg,
hogy az intelligencia csak akkor szereti szor-
ongatni az iparosok keszt, midőn a követvél-
lősség közeledik; — de mi nagyon helyesnek
fogjuk találni, ha az iparosok Gladstoneként
majdan azt választják: el a késsel. A mű-
veltségnek és tapintatosságának — mert hol ke-
resztek ezt, ha a felsőbb köröknel nem —
mily szép jelét adták volna eszen intelligens
családok, — ha megjelene, nem annyira
az: onyagi sikert mosdítják elő, mint inkább
buzdítták vala a szellemi művelődésre azon
ifjuságot, melynek életpályája nem a kény-
vezésen való buvárkodás, nem a toll forgatás,
hivatása nem a hanyatlás, hanem melynek a ne-
bés munka jutott osztályrészül, hogy minden
napj kényerét megkereshesse. A munkás osztály
ifjai ösztönt, burdúttal merítették volna a
jövőrre, ha türekeznék erkölcsi támogatásban ré-
szesítenek azon oldalról, melytől az méltán
megvárható; az iparosok ma már nem szegényli ma-
gát, hogy iparos, sőt bünske arra, hogy az. Mig
az értelmes és okos iparosok diszere válnak a
nemzetnek, addig a fennhéjásos s az iparos-
lenő gögő aristokrácia felely a nemzet tetén. A
magunk részéről őszinte örömlünknek adunk
kiefezését, midőn a munkás osztály ifju nem-
sedékében a szellemi fenésőségnek ily nemesre
és szépre törekvő eszirájt látjuk, kívánjuk,
hogy az igyekezet és buzgalom maradjon meg
bennük mindenben. Az előadásról szöve, irhatjuk,
hogy az reményen felül jól sikerült. S itt első
sorban a közreműködött négy helyget Forgách
Károlyné urát s Tóth Károlyné, Miklósny
Karolina, Lajos Ilka kisasszonyokat illeti meg
az elismerés koszorúja, mely párosulva a ka-
pott virágból fonott szamos koszorúval és esz-
korral: méltó jutalmat képez a társulat szor-
galomért. Az előadás emelte fényében a fel-
vonás közönségben Szűcs Eszterke és Szentesy
Etelka kisasszonyok által kezesel a bájjal lej-
tet magyag magán tánc, melyet a közönség
megújraszt. A férfi szereplők egyaránt részese-
nek az est sikerének érdemében. A közönség nem
is volt fakar az összes szereplők iránt tanu-
ított szjos tapsaival és kihívásaival. Egy szóval
az iparosostály, mely a nézőtérben kiválólag
képzelve volt élvezetes estét töltött el, s azt
hiszük, hogy velünk együtt számosan kiált-
ják: éljen és virágozzék a debreczeni iparos
ifjuság önképző egyetel!

* A fentebbi előadásra azon reménnyel bá-
torodunk meghívni, szabad királyi Debrecen
város és vidék nagyrészt közönségét, hogy a
kitűzött játékok elérését, kegyelmes
pár fogásával támogatni fogja.
Kezdeté pontban fél 8 órakor este
A zenede igazgatósága.

Bucusz-heszed.
— A főiskolai társulat-egylet majálisán tartotta Bögös
Lajos, elnök.

Nt. Tóth Sámuel ur, szerfelygályonk, szál-
lok az urhoz!
Igen alkalomszerűnek tartom azt, hogy e
nyugabbra hitanhangyokból álló társulat-
egylet bucusz-majálisán beszédemet szent köny-

vükből, a bibliából vett igékkel kezdem meg.
Azt mondja ugyanis a példabeszéd írója
bölcs Salamon: „Aer és köbön is faj az em-
bernek a szive. Ez üneplényis alkalmammal,
mely reánk néve a megválasztás, a végbuzsa
napja, érem én, a hírem, éri a társulat min-
den tagja lelkére n-hesedni az imént mondott
szavakat. Igen, mert én a társulat, melynek
előterbe tagjai szomorúan állanak körülöttem,
egyszer a mindenkorra véglegesen feloszlott,
fajdalommal szírvál módosult bi községében,
hogy „nem kell az éjor.” Nem ezélem azon
okokat fejtegetni, melyek a megrendítő hatá-
roszatot hozatták társulatunkkal, csupán csak
jelen alkalommal alkalomszerűleg dióhéjba sor-
rítva, pár szóval érinteni óhajtom, mi volt a
társulat a városnak, a főiskolának s egyes
tagjainak.

Egyáltalán nem tulozok akkor, midőn
ast mondom, hogy a társulat a város-
nak hű, szerte, megvesztegetés ellen baráti-
ja volt; felajánlotta szolgálattól önkéntesen,
minden kétséget kizáróan nélkül
akkor, a midőn előbb megalkult; — szol-
gálatát a városnak csaknem 300 éven át,
a nélkül, hogy valaha egy követelő, jutalom-
kérő szó kebeléből hangzott volna, sőt a leg-
utóbbi időben, midőn versenytárs akadt s ró-
több isben igazságtalan vádakat szórtak, nyu-
godtan, nyugodtan néki nyelte el a keserű
lapdacokat s a kűrdöt lételeért és életeért még
akkor is, midőn — miut mondom — önké-
ntesen felajánlott szolgálata visszautasított. De
meg a társulat, miutgy összekötött kapcsol volt
a város nagyrészt közönsége s a tanuló ifju-
ság közt.

Mi volt főiskolánknak? Bűnség! Igen
és pedig méltó bünség! Tattal mutatta
meg, hogy nemcsak érv tagjainak szive ter-
skeny talaj hol a gondosan elrettet mag el-
maradtanul gyümölcsöt terem; bebizonyítot-
ta tettökkel, hogy gondos kertészek kezesben
van azon föld amelytől sokat, nagyon sokat vár-
hat hasznát, szót, a társulat, mint a legne-
mesebb csalért munkálkodó egyet főiskolánknak
szégyenére, gyalázatára sohasem volt, sőt jó lel-
kiismerettel mondatom, nevelte annak dicő-
ségét.

Mi volt végre a társulat a közbelen lévő
tagjainak? Nemcsinélje a szó szoros értelmé-
ben. E társulatnak jelszava kezdettől fogva az
Egyenlőség, Testvériség, Szabad-
ság volt. A szabadság életadó levegőjét
szívták ennek tagjai, a szabadság fényes
napjának jótékony melege herítte magát a tár-
sulatot. Epen ez volt előmozdítója annak, hogy
a társulat tagjai mindig testvéri szeretettel sze-
retették egymást. Nem volt közöttük első vagy
utolsó. Az egyenlőség uralkodott egyetünkben,
e mellett meg volt a társulat egyes tagjainál
az a nemes szerénység, az az odaadó őszinte
ragaszkodás, az az engedelmeség — mely
azonban szolgai formát soha sem öltött, — mely
kellene, hogy mind-n egyet, társulat tisztviselő-
i s egyes tagjai közt létezzék, szives örömet
vetette alá minden tag a társulat vagy választ-
mányra határozatainak, s fáradságot nem ismerő
igyekezettel munkálkodott, a réa biatnak hű
teljesítésében, anjára nemes volt ez, hogy ke-
belében semmi nemtelent meg nem szenvedett,
mindvégig hű és következetes volt törvényének
1 s ő s-ához, hogy t. i. azok csakis azok le-
hetnek tagjai, kik erkölcsi tekintetben kifogás

alá nem esnek, írtotta pusztította érdemtel-
len tagjai, lettek legyen azok köztágok vagy
vatalnokok. — S hogy az valóságilag így volt,
hitelesített jegyzőkönyvünk tanusodik mel-
lette.

(V. köv.)

UIDONSÁGOK.
* Múdryon Soma képviselőjelöltünk vá-
roszerte nagy érdeklődéssel várt program-
b eszed ének megvártára szőféltől közelebb
még meg nem állapított napon városunkba fog
érkezni. — Helyi igazsá, a második kerület
szerepelt képviselője is értesített, hogy az or-
szággyűlési ciklus véget érvin, beszámoló be-
szédet óhajjt tartani márkodásról, s így körül-
belől együtt fognak hozsák lerálandul. Hossa
isten szeretett vendégeinket! Megszerezők
napját közelebb tudarjuk.

* Bucusz-majális. A főiskolai ifju-
ságot utolsó majálisát szombaton este tartá meg
a nagyrészt. A mulatság kitűnő volt, s fele-
dhetlen marad azokra nézve, kik abban részt-
vettek. Nagy és elegáns közönség volt jelen;
nemcsak Debreczen, hanem a vidék is nagy-
számu megjelentek által volt képviselve. —
Bögös Lajos, az egyetértés elnöke, gyö-
nyör búsbuzsédet tartott, melyet lapunk
más helyén közölök. A mulatságnak világos
reggel lett vége.

* Jégesség. Mint halljuk, tegnap délután
a szomszédos Szoboszló határán jég esett. Hogy
tett-e kárt, arról nem kapunk értesítést.

* Múdryon Somának, az országos magyar
iparegyesület igazgatójának, a harmadik kerület
választói által képviselőjelöltté kiküldetés
városzerte nagy tetszettel találkozik. A kitűnő
nemzetgazdász Debreczen egyik képviselőjére
választani általános óhaj. Különösen az iparos-
ostály rendkívüli lelkesedéssel hangoztatja jelöl-
tök nevét. Itt is az ideje, hogy a kiváló szak-
ember érvényesítésre fonyes tehetőségét a parla-
mentben is.

* A debreczeni iparos ifjuság önképző
és betegsegélyező egyetelének tagjai által rendez-
ett szini mulatság előadás tegnap folyt le a
színházban közönségszámú közönség előtt. Való-
ban keresnünk kellene a dicőre szavakat, mely-
ekkel ezen előadásban közreműködőket kie-
meljük, mert az az igyekezet és szorgalommal
páruult buzgalom, melyet a szereplők kifeje-
tek az előadás minden jelenetében észlelhetők.
A debreczeni iparos ifjuság midőn egy-
részt ezen előterböréséről tanuskodó szep-
tette által a saját szellemi képzettségét mutat-
ta be Debreczen város közönségének, másrészt
magára az egyetere hozott érdemserinté di-
cőségét, mely mutatja azt, hogy ez az egyetel a
közönség bizalmát és eddigi támogatását mélt-
án kiérdemelte. Sajnálatos kell itt felmenni-
tünk, hogy Debreczen város ugynevezett intel-
ligens közönsége (kivéve egy pár család) e-
sen előadásról teljesen távol tartotta magát.
Ha már eltekintünk is attól, hogy az előadás
iparos ifjak által, s így az intelligens publi-
kumot ahoz semmi személyes érdek nem von-
zotta; — de az a körülmény, hogy a szé-

nyomat az ifjuság az előadás által elérti szá